

ENERGIJSKO OZADJE NEKATERIH NAJPOGOSTEJŠIH BOLEZNI

Avtorica: Ana Trebežnik

Vsebina tega članka je plod mojih osebnih izkušenj in terapijskega dela s strankami ter se osredotoča zgolj na možne energijske vzroke omenjenih bolezenskih stanj. Nikakor ne zajema vseh dejavnikov, ki prispevajo k razvoju določene bolezni in ne oporeka spoznanjem uradne medicinske stroke. Moje mnenje je, da je potrebno človeka obravnavati celostno ter poleg fizičnega ustroja upoštevati tudi energijske nivoje posameznika. Tovrstni pristopi niso nadomestilo za uradno medicinsko zdravljenje, temveč zgolj dopolnilo in pripomoček za ozaveščanje širšega ozadja bolezni ter prepoznavanj 'skritih' sporočil, ki nam jih bolezen prinaša.

ŠČITNICA

Težave s ščitnico so pogosto povezani s podzavestnim programom ogroženosti in te občutke ogroženosti smo čez življenje ponotranjili do te mere, da jih morda niti ne prepoznamo. Pogosto se pojavljajo pri osebah, ki so bile dlje časa v situacijah, kjer so se počutile nemočno in prestrašeno. Ti strahovi lahko izvirajo iz zgodnjega otroštva, ko smo se počutili ogrožene oziroma smo določene situacije doživljali kot grožnjo našemu obstoju. Misli in občutki so dejansko energijski zapisi, ki se sčasoma vtisnejo tudi v fizično telo (tkiva, organe, celice). Nismo se počutili varno in naša ščitnica nas še vedno skuša 'zaščititi' in sicer tudi leta po tem, ko je 'nevarnost' objektivno gledano dejansko že mimo (pretirano delovanje ščitnice). Kadar gre za izrazito ujetost v nemoč, je ščitnica premalo aktivna (podzavestno prepričanje, da nimamo izbire in da si ne moremo pomagati).

Najpogosteje se pojavlja pri ljudeh, ki iz svojega podzavestnega strahu, da ne bi bili sprejeti in ljubljani, razvijejo odvisnost od ugajanja drugim, razdajanja za druge in pri tem pozabljajo nase ter na svoje lastne želje in potrebe. Na neki ravni ves čas iščejo občutek varnosti, ki je ena izmed osnovnih človekovih potreb. To so osebe, ki se morajo naučiti razvijati lastno vrednost in ljubezen do sebe, prisluhniti svojim željam in potrebam, jih jasno izražati in tudi udejanjiti. Krepiti morajo pogum, da povedo svojo resnico, ne glede na to kako se bodo drugi nanjo odzvali. Prenehati morajo žrtvovati sebe in se nenehno prilagajati, temveč postaviti drugim jasne meje in znova vzeti svoje življenje v svoje roke. Ozavestiti morajo svoje občutke manjvrednosti, potlačenega sramu in krivde, ki jih nosijo v sebi še iz otroštva, včasih pa tudi iz preteklih inkarnacij.

TEŽAVE S KOŽO IN KOŽNA BOLENJA

Poleg vpliva polnovredne in kemično neobdelane prehrane, ki vpliva tudi na ravnovesje našega hormonskega sistema, so težave s kožo lahko povezane tudi negativnimi čustvi, ki so se nakopičila v našem telesu. Koža je namreč naš največji dihalni organ in neke vrste 'čistilna naprava', ki nam pomaga izločati toksine, pa naj bo to na materialni ali na energijski ravni. Aknasta koža, razni izpuščaji, srbečica in pretirano luščenje kože simbolno kažejo, da se 'v svoji koži' ne počutimo dobro. Morda nosimo v sebi veliko toksičnega sramu in krivde,

predvsem zaradi občutkov neustreznosti in nesprejetosti, ki smo jih potlačili v svojo podzavest. Pogosto so težave s kožo tudi izraz nakopičene žalosti, neizražene agresije (običajno v prvi vrsti do sebe – ponotranjena jeza oziroma celo popolno zavračanje sebe). Kažejo na globoke srčne rane, ki izvirajo iz podzavestnega prepričanja, da je z nami nekaj narobe in ponotranjenih občutkov krivde ('nisem ok in tega ne morem skriti'). Gledano z vidika energijskih vzrokov, je namen tovrstnih težav ozaveščanje in zdravljenje omenjenih čustvenih ran, razvijanje sprejemanja sebe na vseh nivojih, osvobajanje potlačenih negativnih čustev in negovanje ljubezni do sebe (spustiti perfekcionizem in pretirano samokritiko).

TEŽAVE Z RODILI IN GINEKOLOŠKA OBOLENJA

Po mojih izkušnjah se je večina žensk v svojem življenju že srečala s tovrstnimi težavami, pa naj bodo to boleče menstruacije, amenoreja, težave z zanositvijo, razne ciste na rodilih ali celo rakave tvorbe. Rodila so za žensko simbol njene ženskosti, njene izvorne ženske moči in energije (maternica kot 'sveti gral'), obenem pa energijsko gledano tudi prostor, kjer so shranjene vse njene čustvene travme povezane z njeno lastno izkušnjo biti ženska in izkušnjo seksualnosti. Maternica je prostor, kjer je nakopičena vsa stara energija zlorabe ženskosti in ženskega telesa (fizično nasilje, čustvene zlorabe, spolne zlorabe in mnoge druge oblike zlorabe), ki združuje občutke krivde, sramu, nemoči, potlačene jeze ali celo besa, manjvrednosti in strahu. V bistvu gre za energijske zapise naših preteklih izkušenj, bodisi iz tega bodisi iz preteklih življenj, običajno pa na področju rodil nosimo tudi zapise preteklih izkušenj naše ženske linije prednic (njihovo neizraženo bolečino) in do neke mere tudi kolektivno žensko bolečino. Težave so lahko tudi posledica nepredelanih travmatičnih izkušenj iz preteklih inkarnacij, saj je zgodovina polna najrazličnejših oblik zlorab ter izživljanja nad ženskami, ki so bile pogosto kaznovane prav zaradi izražanja svoje ženskosti in ženske moči, v nekaterih primerih (sploh kadar gre za težave z zanositvijo) pa so lahko v ozadju tudi nepredelane boleče izkušnje vezane na pretekle izkušnje materinstva. Tovrstne težave nas učijo, da ozavestimo svoja negativna podzavestna prepričanja glede ženskosti, izstopimo iz vloge žrtve ter spustimo stare občutke nemoči, sprejmemo svojo prirojeno žensko moč (in spustimo strah, da bomo zaradi tega kaznovane), si znova povrnemo izgubljeno dostojanstvo in prepoznamo svojo lastno vrednost, ki presega okvirje tradicionalne ženske vloge.

TEŽAVE Z DIHALI

Z vdihom se začne naše življenje in kvaliteta našega diha je tesno povezana s kvaliteto našega življenja. Kadar dihamo hitro in plitvo, smo v strahu in zakrčenosti, medtem ko zavestno in globoko dihanje prinaša občutek notranjega miru, varnosti ter sprejemanja življenja. Težave z dihalci so pogosto pokazatelj, da nas je strah zaživeti svoje življenje; morda smo ujeti v pričakovanja okolice in si ne dovolimo živeti v skladu s svojimi željami, si ne upamo prepustiti toku življenja, temveč se zavestno ali podzavestno omejujemo v svojih izkušnjah. Lahko nam kažejo, da se počutimo ujete in da nas neka situacija duši, saj se nam morda zdi, da nimamo dovolj maneverskega prostora ali da ne bomo zmogli (podzavestno verjamemo, da smo prešibki za to življenje). Pljuča so energijsko povezana tudi z žalostjo, ki se je oklepamo, namesto da bi jo spustili in si dovolili iti naprej v nove izkušnje. Namesto tega ostajamo na eni ravni ujeti v pretekle dogodke in obžalovanje. Življenja ne doživljamo kot nekaj kar nas

podpira, temveč kot nekaj neobvladljivega in tega se podzavestno bojimo. Iz nezaupanja toku življenja vznikne podzavestna potreba po pretirani kontroli, ki vodi v zakrčenost telesa in plitvo dihanje (podlaga za razvoj najrazličnejših bolezenskih stanj). Tovrstna izkušnja nas uči zavestnega spuščanja strahov in žalosti, osvobajanja vseh notranjih blokad, ki nam preprečujejo, da bi živeli polno življenje ter zaupanja v to, da nas življenje kot tako vselej podpira.

TEŽAVE S KOSTMI IN SKELETOM

Z energijskega vidika so naše kosti povezane tudi z energijo naših prednikov in z energijskimi zapisi njihovih izkušenj. Ko govorimo o energijskih zapisih bi rada poudarila, da gre v prvi vrsti za mentalno-čustvene energijske programe (informacije, ki jih je možno prebrati iz energijskega polja osebe, če seveda ta oseba dovoli in s tem ne kršimo njene svobodne volje), ki so nastali kot posledica konkretnih življenjskih izkušenj in nepredelanih čustvenih travm tako na individualni kot na kolektivni ravni. Energijski zapisi teh izkušenj lahko, zaradi močnega energijskega naboja, vplivajo tudi na genetski zapis in ga na nek način reprogramirajo. Človeštvo kot tako ima svoj izvoren DNK, na katerega so skozi zgodovino vplivale konkretne izkušnje in vanj vtisnile svoj 'pečat'. V svojih kosteh lahko tako 'shranjujemo' nepredelano čustveno bolečino svoje linije prednikov, ki se preko genetskega materiala (energijski zapisi) prenaša iz roda v rod. In dejstvo je, da se negativna energija praviloma kopiči ravno v sklepih.

Naš skelet predstavlja naš podporni sistem in strukturo, ki nam nezavedno daje občutek varnosti. Težave s kostmi in skeletom nakazujejo na stare, nepredelane čustvene bolečine vezane na družino, prednike, potrebo po pripadanju skupnosti (plemensko zavest), pomanjkanje zunanje podpore in temeljne povezanosti s celoto. Tako kot je pomembno zavestno spuščati svojo lastno bolečino, je bistvenega pomena tudi osvobajanje od bremen naših prednikov in njihovih travmatičnih izkušenj. Bolečine v kosteh so lahko tudi odraz nezavednega procesa energijske transformacije starih negativnosti, ki so se v telesu nakopičile do te mere, da jih telo preprosto ne more več 'skladiščiti'.

Nekateri ljudje so v večji meri nagnjeni k temu, da vase srkajo negativnost, ki ni njihova ter na ta način nezavedno energijsko prečiščujejo tudi svojo linijo prednikov. V specifičnih primerih je to naloga, ki si jo je določena duša izbrala za konkretno inkarnacijo, v večini primerov pa gre v osnovi za podzavestni program žrtvovanja in vlogo žrtve, ki ni nujno del dušne poti posameznika, temveč zgolj posledica nepredelanih čustvenih ran zaradi pomanjkanja ljubezni in občutka sprejetosti. Osebe, ki so na podzavestni ravni prepričane, da si morajo ljubezen zaslužiti, so namreč na svoja ramena pripravljene vzeti tudi tujo bolečino, v skrajnem primeru celo kolektivno bolečino človeštva, kar skoraj neizogibno vodi v takšno ali drugačno neravnovesje in posledično bolezen. Nedvomno pa nas vsaka bolezen uči, da je potrebno nekaj spremeniti, se zazreti vase, se soočiti s svojimi potlačenimi čustvi in omejujočimi pričnanji ter zavestno prevzeti odgovornost za svoje življenje.